

DIFTONGI, NAGLASI, PRIDIHI:

DIFTONGI ALI DVOGLASNIKI:

PRAVI DIFTONGI		NEPRAVI
αι [aj]	αυ [au]	α / Αι
ει [ej]	ευ [eu]	η / Ηι
οι [oj]	ου [u]	ω / Ωι
υι [üj]		

Diftong je zveza dveh vokalov, ki so dolgi. Poznamo **prave** in **neprave diftonge**. Pravi so sestavljeni iz dveh kratkih vokalov in izgovarjamo oba, nepravi pa iz dolgega in kratkega vokala in izgovarjamo samo dolgega. Majhna jota, ki se ob tem napiše pod malo črko, se imenuje podpisana ali po latinsko *iota subscriptum*, pri velikih črkah pa se pripiše *iota adscriptum*.

GRKI SO POZNALI TRI RAZLIČNE NAGLASE:

- **akut (´)** je pomenil, da so šli z glasom navzgor
(stoji na kratkih in dolgih vokali ter na diftongih)
- **gravis (̀)** je pomenil, da so glas spustili
(če stoji akut na zadnjem zlogu besede in sledi naglašena beseda, se akut spremeni v gravis)
- **cirkumfleks (˘)** pa je pomenil, da so šli z glasom najprej navzgor, nato pa še navzdol
(stoji le nad dolgim vogalom ali diftongom, vendar ne na zadnjem zlogu v nominativu ali akuzativu)

Pomembno vlogo pri tem, kje stoji naglas, igra dolžina zadnjega zloga:

(Zaradi teh pravil prihaja med sklanjanjem včasih do skoka in sprememb naglasa.)

- Na **predpredzadnjem** zlogu lahko stoji le akut in to samo v primeru da je zadnju zlog kratek.
- Na **predzadnjem** zlogu lahko stojita akut in cirkumfleks; slednji le, če je zadnji zlog besede kratek.
- Na **zadnjem** zlogu lahko stojijo vsi trije naglasi; akut, gravis in cirkumfleks.

ČRKAM SO DODAJALI TUDI PRIDIHE:

(Če se začne beseda na samoglasnik, se ta nikoli ni izgovorila brez pridiha, bolj ali manj slišnega h-ja.)

- **Ostri pridih** ali *spiritus asper* (´) danes beremo kot h (primer: ἵστορία).
- **Šibkega pridiha** ali *spiritus lenis* (̀) danes ne beremo (primer: ἄγγελος).
- Če se beseda začne na črko ρ, na njej **vedno stoji ostri pridih**, a se ne izgovarja (primer: ῥυθμός).

